

Arrest

nr. 209 878 van 24 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 14 april 2017 België is binnengekomen, diende op 21 april 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 20 maart 2017 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 30 mei 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 30 mei 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 21/04/2017

Overdracht CGVS: 28/02/2018

U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 4 april 2018 van 14u05 tot 18u13, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester Smekens loco meester Chatchatrian, was gedurende het gehele onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de clan Dir (> Surre > Qubays). U bent geboren op 19 oktober 1989 in Mogadishu. U gaat in Mogadishu naar school tot klas 9, waarna u als zanger begint op te treden op allerlei feesten en ceremonies. U werkt hiervoor samen met uw vrienden H.A. en S.A. Wanneer de Islamitische Rechtbanken de macht grijpen, worden jullie gedwongen om te stoppen. U werkt een tijdje als bijrijder voor een chauffeur, maar wanneer de Rechtbanken verdreven worden, neemt u uw werk als zanger weer op. Wanneer Al Shabaab de macht gegrepen heeft in Mogadishu, besluit u in februari 2011 samen met uw vrienden naar Nairobi te gaan, waar u samen met uw vrienden optreedt en ook uw muzikale carrière uitbouwt. In mei 2012 keren jullie terug naar Mogadishu, waar u uw muzikale carrière verderzet. U huwt op 13 maart 2013. Aangezien uw echtgenote een eigen woning heeft, trekt u bij haar en haar kinderen in.

In 2012 wordt u uitgenodigd voor een interview op Royal TV. Als gevolg hiervan wordt u door de bewoners van de stad scheef bekeken omdat u de jongeren naar de immoraliteit zou leiden en hen van het geloof zou afhouden. Hoewel de ouderen u van immoraliteit beschuldigen, wordt u verder geboekt voor optredens.

Op 14 juni 2014 wordt u gebeld door Al Shabaab. U wordt opgedragen te stoppen met uw optredens omdat u ongelovig bent en een immoreel leven leidt. U denkt dat iemand een grap met u wilt uithalen en neemt het niet serieus.

De daaropvolgende dag, op 15 juni, wordt u opnieuw gebeld door Al Shabaab. U wordt nogmaals aangespoord te stoppen. Dit wordt uw laatste kans voor Al Shabaab zal overgegaan tot een actie. U vertelt aan uw echtgenote dat u gebeld werd door iemand van Al Shabaab.

Op 16 juni gaat uw echtgenote niet naar de markt, maar blijft zij thuis omdat ze ziek is. U vertelt uw vrienden dat zij niet naar uw woning moeten komen. Uw vrienden H.A. en S.A. komen toch naar u. U besluit hen ook te vertellen dat u door Al Shabaab bedreigd werd, zij besluiten in uw woning te blijven. U wordt gebeld door uw moeder, die vraagt of u naar haar kan komen. U gaat uw moeder bezoeken, terwijl uw echtgenote en uw vrienden in uw woning achterblijven. Wanneer u bij uw moeder weggaat, besluit u naar de markt te gaan om qat te halen. Tijdens uw afwezigheid wordt een bom naar uw huis gegooid. Uw vrouw belt u om u dit te vertellen. Zij laat u weten dat zij niet gewond is want zij was in een achterkamer, maar uw beide vrienden werden voor verzorging naar het ziekenhuis gebracht. Zij zaten op de binnenkoer terwijl de bom gegooid werd en zij werden geraakt door bomscherven. Even later wordt u opnieuw gebeld door Al Shabaab en wordt u nogmaals met de dood bedreigd. U duikt 5 dagen onder bij uw vriend M.S.A.

Rond 22 juni 2014 verlaat u Mogadishu en reist u naar Bosaso. U bent enkele dagen in Bosaso wanneer Al Shabaab naar uw echtgenote belt. Zij vertellen haar te weten dat u zich in Bosaso bevindt. Uw echtgenote vertelt u het land te verlaten. U reist via Jemen, Soedan, Libië, Italië en onbekende landen naar België. U verzoekt op 21 april 2017 om internationale bescherming.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart door Al Shabaab bedreigd geweest te zijn en dat een bom naar uw woning gegooid werd (notities van het persoonlijk onderhoud dd. 04/04/2018 (verder notities CGVS), p. 16-18).

Vooreerst wordt opgemerkt dat u uw verblijf in Mogadishu vanaf februari 2011 niet aannemelijk maakt. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart u van uw geboorte tot aan uw vertrek in mei 2014 in Mogadishu verbleven te hebben (verklaring DVZ, p. 4). Echter, wanneer u voor de DVZ de vrees of het risico bij terugkeer naar uw thuisland mag uitleggen, verklaart u van februari 2011 tot juli 2012 in Nairobi verbleven te hebben (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Door de protection officer gevraagd hoelang u in Nairobi bleef, verklaart u naar Nairobi gegaan te zijn in de tweede maand van 2011 en daar gebleven te zijn tot de 4e of de 5e of de 6e maand van 2012 (notities CGVS, p. 6). U verklaart verder dat het misschien de 5e maand was, maar dat u het niet goed meer weet. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u over andere Somalische zangers hoorde die problemen hadden (notities CGVS, p. 13-14) verklaart u dat Marshale gedood werd, geen zanger, maar wel een acteur. Gevraagd wanneer hij gedood werd, vermoedt u dat het was toen u wegging, maar weet u het niet exact meer wanneer. Gevraagd of u toen in Nairobi was, verklaart u niet meer te weten waar u toen was. Gevraagd of u toen in Nairobi was, of het daarvoor of daarna was, verklaart u dat "het was nadat ik terugkeerde van Nairobi. Het is wanneer ze me bedreigden, het is daarna dat ze Marshale gedood hebben, nadat ik vertrokken ben." Uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat Marshale gedood werd nadat u door Al Shabaab bedreigd werd en Mogadishu reeds verlaten had. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat Marshale op 31 juli 2012 gedood werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), toen u zich volgens uw eigen verklaringen in Mogadishu bevond. De dood van Marshale had blijkbaar een grote impact op u, aangezien u hem noemt wanneer gevraagd wordt naar andere artiesten die problemen hadden. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u weet dat u op het moment dat Marshale gedood werd in Mogadishu verbleef. Daarenboven verklaart u Hamar verlaten te hebben in juni 2014 (notities CGVS, p. 6), nadat u door Al Shabaab gecontacteerd werd op 14 juni 2014 (notities CGVS, p. 16). Zoals eerder aangegeven, verklaarde u voor de DVZ dat u in mei 2014 uit Mogadishu vertrokken bent (verklaring DVZ, p. 4). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijf in Mogadishu vanaf het jaar 2011 en maakt dan ook niet aannemelijk dat u op het moment van de door u verklaarde bedreigingen door Al Shabaab nog effectief in Mogadishu verbleef.

Daarenboven verklaart u voor de DVZ dat u reeds in 2012 door Al Shabaab gewaarschuwd werd en dat ze u vroegen te stoppen met uw werk (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Voor de DVZ verklaart u eveneens dat de bedreigingen door uw tv-optreden in 2012 erger werden (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u de eerste keer benaderd of gecontacteerd werd door Al Shabaab rond de 6e en 7e maand van 2014 (notities CGVS, p. 18-19). Gevraagd of u voor 2014 nooit met iemand van Al Shabaab over de telefoon gesproken heeft of ontmoet heeft, verklaart u dat u voor die tijd niet zo bekend was. Daarenboven, gevraagd of alles binnen enkele dagen gebeurde, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart dat ze u belden op de eerste en de tweede dag en dan de actie deden. Het verwondert daarenboven dat u slechts een indicatie kan geven rond welke periode Al Shabaab u de eerste keer contacteerde, aangezien u tijdens het vrij relaas wel een specifieke datum aangeeft waarop u gecontacteerd werd (notities CGVS, p. 16). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u dat 2012 de tijd was dat u terugkeerde naar Somalië (notities CGVS, p. 23), waarna u verklaart dat er veel fouten zijn die ze toen (bij de DVZ) gedaan hebben. U verklaart verder dat u van uw advocaat alleen begrepen heeft dat er geschreven werd dat uw vrienden naar het ziekenhuis gebracht zijn, maar niet verwond waren. U legt deze fouten bij de vertaler. Gevraagd waarom de vertaler zou zeggen dat u al in 2012 door Al Shabaab gecontacteerd zou zijn, verklaart u dat hij het anders begrepen kon hebben. Aangezien u het onderhoud bij de DVZ met uw advocaat overlopen heeft en bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS een correctie doorvoert m.b.t. uw vrienden (notities CGVS, p. 3), kan van u verwacht worden dat u dit eveneens zou gecorrigeerd hebben bij aanvang van het onderhoud. U legt tegenstrijdige verklaringen af over sinds wanneer Al Shabaab u bedreigt, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u effectief bedreigd werd door Al Shabaab.

Daarenboven verwondert het dat u, wanneer u voor de eerste maal gecontacteerd wordt door Al Shabaab, denkt dat iemand een grap met u uithaalt (notities CGVS, p. 16), te meer daar u eerder reeds door de Islamitische Rechtbanken verplicht was om te stoppen met op te treden (notities CGVS, p. 4) en u naar Nairobi vertrok toen Al Shabaab de macht had in Mogadishu (notities CGVS, p. 5).

Het is dan ook niet aannemelijk dat u zelf eerst denkt dat iemand een grap met u wilt uithalen, te meer daar er eerder al artiesten problemen hadden met Al Shabaab (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het is evenmin aannemelijk dat u uw woning verlaat om naar uw moeder te gaan en qat te gaan halen, wanneer u uw vrienden bij u weg tracht te houden uit angst dat er iets zou gebeuren en zij u trachten tegen te houden wanneer u de woning wilt verlaten (notities CGVS, p. 17 + p. 20). Hoewel uw vrienden u trachten te behoeden voor Al Shabaab, begeeft u zich in het openbaar zonder dat u weet welke actie Al Shabaab uwentwege kan ondernemen.

U verklaart voor het CGVS dat uw beide vrienden op de binnenkoer van het huis zaten (notities CGVS, p. 17). Voor de DVZ verklaart u echter dat zij in een kamer waren (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar uw vrienden zich in uw woning bevonden op het moment van de aanslag.

Bovendien lijkt u de bedreigingen door Al Shabaab en de aanslag op uw woning zelf minder belangrijk te achten dan de mening die andere inwoners van Mogadishu zich gevormd hebben over uw bezigheden als zanger, immers, gevraagd uw problemen in Somalië te vertellen, begint u uw verhaal niet met de reden dat u Mogadishu verlaten heeft (notities CGVS, p. 16), maar wel met een verhaal over problemen die u bij de DVZ zelfs niet aanhaalde (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.8). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan, te meer daar u verklaart dat u weggegaan bent omwille van het hoofdprobleem, wat u had met Al Shabaab (notities CGVS, p. 16).

U verklaart verder ook door de inwoners van Mogadishu gezien te worden als iemand die jongens en meisjes naar de immoraliteit bracht (notities CGVS, p. 16).

Er dient opgemerkt te worden dat u voor de DVZ niet aanhaalt dat u problemen heeft met andere personen dan Al Shabaab (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.8), nochtans kreeg u de mogelijkheid om naast uw problemen met Al Shabaab ook aan te geven of u nog andere problemen had. Gevraagd of u problemen had met medeburgers, antwoordt u immers ontkennend. Gevraagd of u nog iets had toe te voegen, maakte u daar evenmin gebruik van. Daarenboven, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u voor de DVZ in het kort alle elementen kon aanhalen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u bij de DVZ uw problemen met andere inwoners van Mogadishu niet vermeldde, verklaart u de kans niet gekregen te hebben om te spreken, maar werd u verteld alles samen te vatten (notities CGVS, p. 23). Echter, indien u werkelijk een vrees voor vervolging had vanwege de inwoners van Mogadishu, had u dit reeds bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS aangegeven.

U verklaart dat de samenleving en de mensen "slechte dingen zeggen over jou" (notities CGVS, p. 23). Gevraagd wat u denkt dat de mensen zullen doen dat u niet terug kan, verklaart u dat ze u zullen 'adviseren' en dat jullie elkaar uiteindelijk zullen haten. Verder verklaart u dat zelfs uw moeder u toont dat ze het niet graag heeft, waarna u verklaart dat als de persoon u niets (aan)doet, hij toch fysiek toont dat hij het niet graag heeft wat u doet. Gevraagd hoe ze dat doen, verklaart u dat ze praten en u beschuldigen, dat ze iets zeggen over uw fysieke verschijning en naar uw ouders zullen gaan en u geïsoleerd zal worden. Ter verduidelijking gevraagd dat de protection officer moet begrijpen dat de mensen woorden gebruiken, heeft u het enkel over kwaadsprekerij en dat mensen u geen goed gezicht zullen tonen. Met betrekking tot de vrees die u heeft omtrent de inwoners van Mogadishu haalt u steeds kwaadsprekerij end. aan, maar nergens maakt u aannemelijk dat de bewoners van Mogadishu u zullen vervolgen zoals bepaald in de Conventie van Genève.

Gezien het voorgaande, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot problemen die u zou ervaren hebben met Al Shabaab, noch dat u problemen had met de inwoners van Mogadishu.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor de DVZ verklaart u dat uw zussen U.M.A. en H.M.A. heten (verklaring DVZ, p. 7), waarbij u aangeeft dat U. een halfzus is via uw moeder. U geeft eveneens aan dat U. 19 jaar is en H. 17 jaar op datum van het onderhoud voor de DVZ op 02/05/2017. Voor het CGVS verklaart u echter dat uw zussen U.A.A. en H.A.A. heten (notities CGVS, p. 10).

U verklaart eveneens dat zij kinderen zijn van zowel uw vader als uw moeder. Daarenboven verklaart u voor het CGVS op 04 april 2018 dat uw zussen 4 jaar ouder geworden zijn, nl. dat U. 23 jaar is en H. 21 jaar.

U verklaart voor het CGVS dat u niet weet of uw vader dood is of nog leeft (notities CGVS, p. 7), terwijl u voor de DVZ verklaart dat hij overleed toen u nog klein was (verklaring DVZ, p. 5).

Voor het CGVS verklaart u op 13 maart 2013 getrouwd te zijn (notities CGVS, p. 10). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u gehuwd bent op 14 april 2013 (verklaring DVZ, p. 6).

Voor het CGVS verklaart u dat uw echtgenote kinderen heeft uit een eerder huwelijk. U verklaart verder dat zij 5 kinderen heeft, waaronder M. (notities CGVS, p. 9). Voor de DVZ noemt u echter geen kind met de naam M. (verklaring DVZ, p. 6).

Voor het CGVS verklaart u in Jemen 2 jaar in de gevangenis gezeten te hebben (notities CGVS, p. 23). Voor de DVZ verklaart u echter dat u 8 maanden in de gevangenis zat (verklaring DVZ, p. 11).

Voor het CGVS verklaart u dat smokkelaar H. u van Soedan naar Libië bracht, en smokkelaar S. van Libië naar Italië (notities CGVS, p. 24). Voor de DVZ verklaart u echter dat smokkelaar A.A. van Jemen naar Libië bracht en smokkelaar A.B. u van Libië naar Italië (verklaring DVZ, p. 10). Gevraagd wie A.B. was, verklaart u echter dat hij de grootste smokkelaar van Somalië is (notities CGVS, p. 25) en dat hij het hoofd was van alle smokkelaars tussen Jemen en België.

Bovendien verklaart u dat u uw Facebookprofiel aangemaakt heeft toen u al in België was (notities CGVS, p. 25). U verklaart in België toegekomen te zijn op 2 april 2017 (verklaring DVZ, p. 11). Uit uw profiel blijkt echter dat u reeds sinds januari 2014 op Facebook bevriend bent met een zekere J. (zie administratieve dossier). U legt inconsistente verklaringen af over uw facebookprofiel.

Deze elementen tasten verder uw algehele geloofwaardigheid aan, bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend, noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2, a en b.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 26 januari 2018) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een verdere stijging van het aantal incidenten en het aantal burgerslachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab. Andere aanslagen worden door niemand opgeëist. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op veiligheidskonvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, de voorzitter van een vrouwenorganisatie en de zoon van een medewerker, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanoudsten, een hoge gevangenisbeambte, een taxichauffeur die vaak ambtenaren vervoert, een voetbalscheidsrechter, en soms ook gewone omstaanders. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. Al-Shabaab heeft ook in 2017 het aantal doelgerichte moordaanslagen in de hoofdstad opgedreven, waarbij er een nieuwe tendens wordt gezien in de moorden op personen betrokken bij de verkiezingen in 2016 en 2017. Daarnaast heeft al-Shabaab in 2017 het aantal (complexe) aanslagen opgedreven, waarbij het aantal doden per aanslag stijgt. Op 14 oktober 2017 vond er een zware aanslag plaats in Mogadishu, de zwaarste ooit in Somalië. Er kwamen minstens 512 personen om, de helft van het aantal (vermoedelijke) burgerslachtoffers in 2017. Somalië-experten achten al-Shabaab verantwoordelijk voor deze zware aanslag, die niet opgeëist is. Volgens sommige waarnemers eist al-Shabaab de aanslag niet op omdat er zoveel burgerdoden bij gevallen zijn en ze hun beoogde doelwit zouden gemist hebben. Het eigenlijke doelwit van de aanslag zou een militaire basis of overheidsgebouw geweest zijn. Na de aanslag komen duizenden inwoners, mannen en vrouwen, op straat om te protesteren tegen het geweld door al-Shabaab. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel - , politiek gemotiveerde clanconflicten, criminaliteit, conflicten over grondbezit, confrontaties tussen de ordediensten en mortieraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen. In de verslagperiode werd er geen informatie gevonden over burgerdoden bij deze mortieraanvallen. In 2017 is in Mogadishu de Mogadishu Stabilisation Unit opgericht.

Deze unit focust zich ook op de ontwapening van de bevolking en van illegale milities. Dankzij deze unit is het aantal aanvallen door Al Shabaab in Mogadishu tijdens de ramadan verder blijven dalen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu. In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en sinds 2015 een jaarlijkse boekenbeurs. Eind december 2017 opent aan het strand een nieuw prestigieus hotel. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er eind 2016-begin 2017 parlements- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een

ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

U legt zelf geen documenten neer in kader van uw asielaanvraag, die uw verklaringen over uw identiteit, reisweg of asielmotieven ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende partij stelt dat er tegenstellingen zouden zijn tussen de verklaringen van verzoekende partij voor de DVZ en haar gehoor op het CGVS.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij begrijpt de redenering van verwerende partij niet. Zij heeft op de DVZ erg beknopt en gehaast haar verklaringen moeten doen. Zij moest alles kort samenvatten en er werd haar gegarandeerd dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles gedetailleerd uiteen te zetten. Met andere woorden, het is perfect mogelijk dat er bepaalde misverstanden zijn ontstaan, gezien verzoekende partij niet de kans kreeg om alles grondig uit te leggen.

Dat er een misverstand is ontstaan, blijkt ook uit de hierboven geciteerde motivering van verwerende partij. Verzoekende partij heeft inderdaad van februari 2011 tot juli 2012 in Nairobi verbleven, maar zij heeft nooit verklaard dat zij eerst werd bedreigd en pas daarna Marshale gedood werd.

II.1.2 Bijna de volledige beslissing van verwerende partij is gebaseerd op vermeende tegenstellingen. Zo stelt verwerende partij onder meer het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij blijft dan ook bij haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS waar zij over voldoende tijd beschikte om alles uiteen te zetten. Het is niet ernstig om haar asielrelaas van de hand te doen louter op basis van vermeende tegenstellingen tussen haar 'administratieve registratie bij de DVZ' en haar ten gronde gehoor op het CGVS...

II.1.3. Verwerende partij stelt tevens het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Er heerste veel jaloezie bij bepaalde mensen door hetgeen verzoekende partij deed en het geld dat zij ermee verdiende. Valse telefoontjes kwamen dan ook erg vaak voor in die periode. Zij golden als afschrikkingsmiddel. Dit is dan ook de reden waarom zij de bedreigingen in eerste instantie niet serieus nam.

II.1.4. Verzoekende partij heeft uitvoerig verteld over hetgeen haar is overkomen. Verwerende partij legt het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op kleinigheden en vermeende inconsistenties die er niet zijn.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verzoekende partij begrijpt aldus absoluut niet dat de verwerende partij meent haar ganse vluchtverhaal in twijfel te kunnen trekken.

Dit is niet ernstig. Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus.

In die zin werden de materiële motiveringsverplichting, evenals artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan ook manifest geschonden!"

- In een tweede middel licht verzoeker toe als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 26 januari 2018 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Verwerende partij stelt zelf dat de situatie in Mogadishu desastreus is, maar tracht dit meteen te relativiseren. Dit is niet ernstig...

[citaat bestreden beslissing]

Zo stelt het CEDOCA-rapport dat het onmogelijk is om een exhaustieve lijst te geven van alle aanslagen die plaatsvinden en dat hun aantal voornamelijk in Mogadishu veel hoger ligt dan hetgeen kon worden gerapporteerd: p. 23

[citaat COI Focus]

en p. 30 :

[citaat COI Focus]

Hetgeen dat wel kon worden gerapporteerd is hallucinant: p. 24 -25

[citaat COI Focus]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden. De lijst van de aanslagen in Mogadishu in 2017 - waar veelal gewone burgers omkwamen - is schrijnend (p. 26-28):

[citaat COI Focus]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid én de stijging van de burgerdoden in vergelijking met 2015 en 2016 (p. 59) :

[citaat COI Focus]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is

Zeker sinds oktober 2017 is de situatie in Mogadishu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats. met meer dan 500 doden en gewonden. allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3)

Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanweige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Ook in 2018 heeft het geweld zich voortgezet: bij een aanslag van 24 februari 2018 vielen 38 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag (stuk 5)

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile.⁹"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities. 38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.³⁹ Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS. 40 In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraa"

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu.

AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia. " De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-

Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>):

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel "Mogadish truck bomb: 500 casualties in Somalia's worst terrorist attack" van Jason Burke van 16 oktober 2017 (stuk 3);
- artikel "At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel" van Associated Press in Mogadishu van 29 oktober 2017 (stuk 4);
- artikel "Somalia: Death toll mounts after Mogadishu palace attack" (stuk 5).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Hij beperkt zijn verweer in het verzoekschrift in wezen tot het louter hypothetisch te stellen dat er tijdens het interview bij aanvang van de procedure en het persoonlijk onderhoud communicatieproblemen met de tolk of misverstanden zijn ontstaan.

De Raad merkt op dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er wordt op gewezen dat van hem kan worden verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn vluchtmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Daarbij werd verzoeker uitdrukkelijk gevraagd naar andere problemen naast de al aangehaalde problemen, waarbij nog wordt gespecificeerd voor problemen met de autoriteiten of medeburgers of van algemene aard (CGVS-vragenlijst, stuk 14, p. 3). Bovendien werden verzoekers verklaringen aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze ondertekend, waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaarde met de inhoud ervan. Verzoeker toont met zijn verweer dat het interview bij aanvang van de procedure te beknopt was om zijn problemen uiteen te zetten dan ook niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij daadwerkelijk heeft verklaard, zodat dit verweer geenszins een verklaring vormt voor de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud. De Raad merkt verder op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, een vergelijking van de afgelegde verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud een juiste manier is om de coherentie van het relaas te beoordelen.

Gelet op wat voorafgaat, biedt verzoekers verweer evenmin een verschoning voor de vaststelling dat verzoeker zijn problemen met de bewoners van Mogadishu niet vermeldde tijdens het interview bij aanvang van de procedure. De Raad merkt hierbij bijkomend op dat verzoeker tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet gevraagd werd of hij problemen had met zijn medeburgers, waarop hij “nee” antwoordde (*Ibid.*). Dat verzoeker zijn problemen met de bewoners van Mogadishu omwille van zijn werk als zanger niet vermeldde van bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, relativeert dan ook zijn vrees voor vervolging hieromtrent.

Verzoeker voert bovendien aan dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud nooit verklaard heeft dat de acteur Marshale werd vermoord toen hij Mogadishu reeds had verlaten, doch de Raad wijst erop dat dit tegenstrijdig is met de notities van het persoonlijk onderhoud, waar verzoeker verklaarde dat “*Neen, het is nadat ik terugkeerde van Nairobi. Het is wanneer ze me bedreigden, het is daarna dat ze Marshale gedood hebben, nadat ik vertrokken ben.*” (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14). De Raad wijst erop dat - tot het bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat werd opgenomen in de notities van het persoonlijk onderhoud overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard, zodat de door verzoeker opgeworpen vermeende vertaalproblemen of misverstanden geenszins een verklaring kunnen vormen voor de vaststelling dat verzoekers verklaring dat Marshale werd vermoord toen hij Mogadishu verliet in juni 2014 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14), tegenstrijdig is met de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 12, nr. 1-3) dat Marshale reeds werd vermoord op 31 juli 2012.

Verzoeker voert verder aan dat hij de bedreigingen van Al Shabaab in eerste instantie als grap beschouwde omdat hij vaak valse telefoontjes kreeg in die periode van mensen die jaloers waren op verzoekers werk als zanger. De Raad merkt op dat dit een loutere *post-factum* verklaring betreft, daar verzoeker dit niet vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud. Dit verweer doet aldus geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker de dreigtelefoon van Al Shabaab als grap beschouwde, temeer gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker verklaarde dat hij reeds werd bedreigd door de Unie van de Islamitische Rechtbanken omwille van zijn beroep en dat hij naar Nairobi ging toen Al Shabaab aan de macht kwam om zijn muziekcarrière verder uit te bouwen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4-5), alsook dat hij ervan op de hoogte was dat er

eerder al artiesten problemen hadden gekend met Al Shabaab (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 14).

Verzoeker brengt verder geen argumenten aan ter betwisting van de overige motieven van de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing niet betrekking hebben op "kleinigheden," doch dat zij kernelementen betreffen van verzoekers relaas, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze elementen correct weergeeft. De motivering van de bestreden beslissing is dan ook pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"Vooreerst wordt opgemerkt dat u uw verblijf in Mogadishu vanaf februari 2011 niet aannemelijk maakt. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart u van uw geboorte tot aan uw vertrek in mei 2014 in Mogadishu verbleven te hebben (verklaring DVZ, p. 4). Echter, wanneer u voor de DVZ de vrees of het risico bij terugkeer naar uw thuisland mag uitleggen, verklaart u van februari 2011 tot juli 2012 in Nairobi verbleven te hebben (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Door de protection officer gevraagd hoelang u in Nairobi bleef, verklaart u naar Nairobi gegaan te zijn in de tweede maand van 2011 en daar gebleven te zijn tot de 4e of de 5e of de 6e maand van 2012 (notities CGVS, p. 6). U verklaart verder dat het misschien de 5e maand was, maar dat u het niet goed meer weet. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u over andere Somalische zangers hoorde die problemen hadden (notities CGVS, p. 13-14) verklaart u dat Marshale gedood werd, geen zanger, maar wel een acteur. Gevraagd wanneer hij gedood werd, vermoedt u dat het was toen u wegging, maar weet u het niet exact meer wanneer. Gevraagd of u toen in Nairobi was, verklaart u niet meer te weten waar u toen was. Gevraagd of u toen in Nairobi was, of het daarvoor of daarna was, verklaart u dat "het was nadat ik terugkeerde van Nairobi. Het is wanneer ze me bedreigden, het is daarna dat ze Marshale gedood hebben, nadat ik vertrokken ben." Uit uw verklaringen kan afgeleid worden dat Marshale gedood werd nadat u door Al Shabaab bedreigd werd en Mogadishu reeds verlaten had. Uit informatie beschikbaar voor het CGVS blijkt echter dat Marshale op 31 juli 2012 gedood werd (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier), toen u zich volgens uw eigen verklaringen in Mogadishu bevond. De dood van Marshale had blijkbaar een grote impact op u, aangezien u hem noemt wanneer gevraagd wordt naar andere artiesten die problemen hadden. Er mag van u dan ook verwacht worden dat u weet dat u op het moment dat Marshale gedood werd in Mogadishu verbleef. Daarenboven verklaart u Hamar verlaten te hebben in juni 2014 (notities CGVS, p. 6), nadat u door Al Shabaab gecontacteerd werd op 14 juni 2014 (notities CGVS, p. 16). Zoals eerder aangegeven, verklaarde u voor de DVZ dat u in mei 2014 uit Mogadishu vertrokken bent (verklaring DVZ, p. 4). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw verblijf in Mogadishu vanaf het jaar 2011 en maakt dan ook niet aannemelijk dat u op het moment van de door u verklaarde bedreigingen door Al Shabaab nog effectief in Mogadishu verbleef.

Daarenboven verklaart u voor de DVZ dat u reeds in 2012 door Al Shabaab gewaarschuwd werd en dat ze u vroegen te stoppen met uw werk (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Voor de DVZ verklaart u eveneens dat de bedreigingen door uw tv-optreden in 2012 erger werden (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). Voor het CGVS verklaart u echter dat u de eerste keer benaderd of gecontacteerd werd door Al Shabaab rond de 6e en 7e maand van 2014 (notities CGVS, p. 18-19). Gevraagd of u voor 2014 nooit met iemand van Al Shabaab over de telefoon gesproken heeft of ontmoet heeft, verklaart u dat u voor die tijd niet zo bekend was. Daarenboven, gevraagd of alles binnen enkele dagen gebeurde, antwoordt u bevestigend, waarna u verklaart dat ze u belden op de eerste en de tweede dag en dan de actie deden. Het verwondert daarenboven dat u slechts een indicatie kan geven rond welke periode Al Shabaab u de eerste keer contacteerde, aangezien u tijdens het vrij relaas wel een specifieke datum aangeeft waarop u gecontacteerd werd (notities CGVS, p. 16). U geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen dienaangaande, verklaart u dat 2012 de tijd was dat u terugkeerde naar Somalië (notities CGVS, p. 23), waarna u verklaart dat er veel fouten zijn die ze toen (bij de DVZ) gedaan hebben. U verklaart verder dat u van uw advocaat alleen begrepen heeft dat er geschreven werd dat uw vrienden naar het ziekenhuis gebracht zijn, maar niet verwond waren. U legt deze fouten bij de vertaler. Gevraagd waarom de vertaler zou zeggen dat u al in 2012 door Al Shabaab gecontacteerd zou zijn, verklaart u dat hij het anders begrepen kon hebben. Aangezien u het onderhoud bij de DVZ met uw advocaat overlopen heeft en bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS een correctie doorvoert m.b.t. uw vrienden (notities CGVS, p. 3), kan van u verwacht worden dat u dit eveneens zou gecorrigeerd hebben bij aanvang van het onderhoud. U legt tegenstrijdige verklaringen af over sinds wanneer Al Shabaab u bedreigt, waardoor u het niet aannemelijk maakt dat u effectief bedreigd werd door Al Shabaab.

Daarenboven verwondert het dat u, wanneer u voor de eerste maal gecontacteerd wordt door Al Shabaab, denkt dat iemand een grap met u uithaalt (notities CGVS, p. 16), te meer daar u eerder reeds door de Islamitische Rechtbanken verplicht was om te stoppen met op te treden (notities CGVS, p. 4) en

u naar Nairobi vertrok toen Al Shabaab de macht had in Mogadishu (notities CGVS, p. 5). Het is dan ook niet aannemelijk dat u zelf eerst denkt dat iemand een grap met u wilt uithalen, te meer daar er eerder al artiesten problemen hadden met Al Shabaab (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Het is evenmin aannemelijk dat u uw woning verlaat om naar uw moeder te gaan en qat te gaan halen, wanneer u uw vrienden bij u weg tracht te houden uit angst dat er iets zou gebeuren en zij u trachten tegen te houden wanneer u de woning wilt verlaten (notities CGVS, p. 17 + p. 20). Hoewel uw vrienden u trachten te behoeden voor Al Shabaab, begeeft u zich in het openbaar zonder dat u weet welke actie Al Shabaab uwentwege kan ondernemen.

U verklaart voor het CGVS dat uw beide vrienden op de binnenkoer van het huis zaten (notities CGVS, p. 17). Voor de DVZ verklaart u echter dat zij in een kamer waren (vragenlijst CGVS, puntje 3.5). U legt tegenstrijdige verklaringen af over waar uw vrienden zich in uw woning bevonden op het moment van de aanslag.

Bovendien lijkt u de bedreigingen door Al Shabaab en de aanslag op uw woning zelf minder belangrijk te achten dan de mening die andere inwoners van Mogadishu zich gevormd hebben over uw bezigheden als zanger, immers, gevraagd uw problemen in Somalië te vertellen, begint u uw verhaal niet met de reden dat u Mogadishu verlaten heeft (notities CGVS, p. 16), maar wel met een verhaal over problemen die u bij de DVZ zelfs niet aanhaalde (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.8). Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan, te meer daar u verklaart dat u weggegaan bent omwille van het hoofdprobleem, wat u had met Al Shabaab (notities CGVS, p. 16).

U verklaart verder ook door de inwoners van Mogadishu gezien te worden als iemand die jongens en meisjes naar de immoraliteit bracht (notities CGVS, p. 16).

Er dient opgemerkt te worden dat u voor de DVZ niet aanhaalt dat u problemen heeft met andere personen dan Al Shabaab (vragenlijst CGVS, puntjes 3.1-3.8), nochtans kreeg u de mogelijkheid om naast uw problemen met Al Shabaab ook aan te geven of u nog andere problemen had. Gevraagd of u problemen had met medeburgers, antwoordt u immers ontkennend. Gevraagd of u nog iets had toe te voegen, maakte u daar evenmin gebruik van. Daarenboven, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u voor de DVZ in het kort alle elementen kon aanhalen die ertoe geleid hebben dat u Somalië verlaten heeft, antwoordt u bevestigend (notities CGVS, p. 3). Gevraagd waarom u bij de DVZ uw problemen met andere inwoners van Mogadishu niet vermeldde, verklaart u de kans niet gekregen te hebben om te spreken, maar werd u verteld alles samen te vatten (notities CGVS, p. 23). Echter, indien u werkelijk een vrees voor vervolging had vanwege de inwoners van Mogadishu, had u dit reeds bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS aangegeven.

U verklaart dat de samenleving en de mensen "slechte dingen zeggen over jou" (notities CGVS, p. 23). Gevraagd wat u denkt dat de mensen zullen doen dat u niet terug kan, verklaart u dat ze u zullen 'adviseren' en dat jullie elkaar uiteindelijk zullen haten. Verder verklaart u dat zelfs uw moeder u toont dat ze het niet graag heeft, waarna u verklaart dat als de persoon u niets (aan)doet, hij toch fysiek toont dat hij het niet graag heeft wat u doet. Gevraagd hoe ze dat doen, verklaart u dat ze praten en u beschuldigen, dat ze iets zeggen over uw fysieke verschijning en naar uw ouders zullen gaan en u geïsoleerd zal worden. Ter verduidelijking gevraagd dat de protection officer moet begrijpen dat de mensen woorden gebruiken, heeft u het enkel over kwaadsprekerij en dat mensen u geen goed gezicht zullen tonen. Met betrekking tot de vrees die u heeft omtrent de inwoners van Mogadishu haalt u steeds kwaadsprekerij end. aan, maar nergens maakt u aannemelijk dat de bewoners van Mogadishu u zullen vervolgen zoals bepaald in de Conventie van Genève.

Gezien het voorgaande, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot problemen die u zou ervaren hebben met Al Shabaab, noch dat u problemen had met de inwoners van Mogadishu.

U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

Voor de DVZ verklaart u dat uw zussen U.M.A. en H.M.A. heten (verklaring DVZ, p. 7), waarbij u aangeeft dat U. een halfzus is via uw moeder. U geeft eveneens aan dat U. 19 jaar is en H. 17 jaar op datum van het onderhoud voor de DVZ op 02/05/2017.

Voor het CGVS verklaart u echter dat uw zussen U.A.A. en H.A.A. heten (notities CGVS, p. 10). U verklaart eveneens dat zij kinderen zijn van zowel uw vader als uw moeder. Daarenboven verklaart u voor het CGVS op 04 april 2018 dat uw zussen 4 jaar ouder geworden zijn, nl. dat U. 23 jaar is en H. 21 jaar.

U verklaart voor het CGVS dat u niet weet of uw vader dood is of nog leeft (notities CGVS, p. 7), terwijl u voor de DVZ verklaart dat hij overleed toen u nog klein was (verklaring DVZ, p. 5).

Voor het CGVS verklaart u op 13 maart 2013 getrouwd te zijn (notities CGVS, p. 10). Voor de DVZ verklaarde u echter dat u gehuwd bent op 14 april 2013 (verklaring DVZ, p. 6).

Voor het CGVS verklaart u dat uw echtgenote kinderen heeft uit een eerder huwelijk. U verklaart verder dat zij 5 kinderen heeft, waaronder M. (notities CGVS, p. 9). Voor de DVZ noemt u echter geen kind met de naam M. (verklaring DVZ, p. 6).

Voor het CGVS verklaart u in Jemen 2 jaar in de gevangenis gezeten te hebben (notities CGVS, p. 23). Voor de DVZ verklaart u echter dat u 8 maanden in de gevangenis zat (verklaring DVZ, p. 11).

Voor het CGVS verklaart u dat smokkelaar H. u van Soedan naar Libië bracht, en smokkelaar S. van Libië naar Italië (notities CGVS, p. 24). Voor de DVZ verklaart u echter dat smokkelaar A.A. van Jemen naar Libië bracht en smokkelaar A.B. u van Libië naar Italië (verklaring DVZ, p. 10). Gevraagd wie A.B. was, verklaart u echter dat hij de grootste smokkelaar van Somalië is (notities CGVS, p. 25) en dat hij het hoofd was van alle smokkelaars tussen Jemen en België.

Bovendien verklaart u dat u uw Facebookprofiel aangemaakt heeft toen u al in België was (notities CGVS, p. 25). U verklaart in België toegekomen te zijn op 2 april 2017 (verklaring DVZ, p. 11). Uit uw profiel blijkt echter dat u reeds sinds januari 2014 op Facebook bevriend bent met een zekere J. (zie administratieve dossier). U legt inconsistente verklaringen af over uw facebookprofiel."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst verder naar de specifieke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu, maar laat na te verduidelijken over welke omstandigheden hij het heeft. Het is aan verzoeker om de relevante elementen aan te brengen ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming. Verzoeker voert geen andere redenen aan waar hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP